जभार द्यौरग्नेरुपस्थ उपक्ष्यन्तो बद्धानो यादमानः समुद्रेऽहसः प्रस्थितस्य ॥ अनु० ७ ॥

अष्टमोऽनुवाकः ।

अहमस्मि प्रथमजाऋतस्य । पूर्व्वं देवेभ्योऽमृतस्य नाभिः । यो मा ददाति सइदेवमावाः । अहमन्नमन्नमदन्तमद्मि । पूर्व्वमग्नेरपि दहत्यन्नं । यत्तौ हासाते अहमुत्तरेषु । व्यात्तमस्य पशवः सुजग्धं । पश्यन्ति धीराः प्रचरन्ति पाकाः । जहाम्यन्यं न जहाम्यन्यं । अहमन्नं वशमिच्चरामि ॥ १ ॥

समानमर्थं पर्य्येमि भुञ्जत् । कोमामन्नं मनुष्योदयेत । पराके अन्नं निहितं लोकएतत् । विश्वैर्देवैः पितृभिर्गुप्तमन्नं । यदद्यते लुप्यते यत्परोप्यते । शततमी सा तनूर्मे बभूव । महान्तौ चरू सकृद्दुग्धेन पप्रौ । दिवञ्च पृथ्विं पृथिवीञ्च साकं । तत् संपिबन्तो नमिनन्ति वेधसः । नैतद्भूयो भवति नो कनीयः ॥ २ ॥

अन्नं प्राणमन्नमपानमाहुः । अन्नं मृत्युं तमु जीवातुमाहुः । अन्नं ब्रह्माणो जरसं वदन्ति । अन्नमाहुः प्रजननं प्रजानां । मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः । सत्यं